

Orașul Giurgiu nu este unul de provincie ci acela care a dat culturii române mari personalități. Dintre acestea compozitorul Dumitru Lupu ocupă un loc aparte. L-am cunoscut fiind amândoi din același oraș venind pe lume în același an. Om modest, iubea lectura, dar îndeosebi muzica. A iubit orașul natal care i-a constituit mijloc de inspirație.

Cine nu cunoaște Hai vino iar în gara noastră mică - melodie prezentă pe albumul 80 de ani de muzică în 80 de ani de Radio, cântec de aur care este dansat la orice petrecere, aniversare; text: Florin Pretorian, interpret: Gabriel Dorobanțu. Cred că inspirația acestei melodii este gara din Giurgiu, inaugurată în 1869. În anii copilăriei ne întâlneam, discutăm despre oraș, muzică. Dumitru Lupu s-a născut la 25 mai 1952 în Giurgiu, din părinții Gheorghe și Marioara Lupu. A urmat Liceul de Muzică din Pitești, apoi Conservatorul Ciprian Porumbescu din București, secția canto - operă, la clasa profesoarei Arta Florescu.

Avea înclinații spre pedagogie, cea muzicală fiindu-i predestinată pentru colaboratori, studenți, interpreți. Ca profesor încerc să fiu mai deschis să învăț și eu de la ei - spunea Dumitru Lupu. După anul 1977 destinele ne-au despărțit, la București în anii studenției nu am mai ținut legătura. Am rămas fascinat de puterea lui de muncă, dragostea de viață și de muzică a compozitorului. Considera maestrul, educarea copiilor în spiritul muzicii, o pedagogie importantă, cu valențe educative deosebite. Șef al catedrei de teatru la Universitatea Ovidiu din Constanța este beneficiarul, din partea unui fost elev Ovidiu Komornyik, producător, solist și compozitor a unui Best of..., care a apărut în tiraj impresionant, însoțind o revistă populară.

Acesta a fost difuzat la emisiunea Psihologul muzical la România Actualități cum spune într-un articol Andrei Partoș, la 5 septembrie 2009. Neam întâlnit din nou după mult timp la Universitatea Hyperion la maestrul Geo Saizescu cu care compozitorul Dumitru Lupu colabora. Din aceste considerente scriu aceste rânduri.

O mare personalitate giurgiuveană, națională care nu trebuie uitată, ci trebuie omagiată. S-a scris și se va mai scrie despre ilustrul compozitor. Internetul este plin de astfel de evocări la vestea morții la vârsta de 65 de ani, la 22 iulie 2017. A fost un șoc pentru noi toți. Lucrând la un dicționar al personalităților giurgiuvene am cules cele mai relevante informații: între 1975- 1977 a fost profesor

Compozitorul Dumitru Lupu

la Școala Populară de artă din Giurgiu. Din 1982 până în 1990 este instrumentist și dirijor la Teatrul Alexandru Davila din Pitești, apoi între 1990-2004 dirijor al orchestrei Fantasio din Constanța.

Din anul 2005 devine lector Universitar la Universitatea Ovidius - facultatea de arte - specializarea Arta spectacolului (Actorie). Parcurge toate gradele universitare devenind șeful catedrei de teatru la Universitatea Ovidiu din Constanța cum am menționat mai sus. Foarte bun orchestrator participă la Concursul radiofonic internațional Ziua umorului și a glumei ținut în Bulgaria unde pentru orchestrație obține Premiul II în anul 1981.

La 25 de ani este laureat al festivalului Cântarea României. Concursul de muzică ușoară Melodii '82 la a IV ediție reunea concerte cu cele mai valoroase lucrări de acest gen difuzate în anul 1982 de către Radioteleviziune și Casa de discuri Electrecord și de cele 10 teatre de estradă din țară, printre care și teatrul Alexandru Davila din Pitești unde funcționa Dumitru Lupu. S-a remarcat între anii 1983- 1988 la concursul Melodii sau concursuri de dans după cum urmează: în anul 1983 obține premiul pentru debut componistic cu melodia E nevoie de iubire. La concursul Șlagăre în devenire obține premiul tinereții pentru melodia Un copil în fața poeziei; în anul 1985 participă la Concursul de dans de la Costinești unde obține Premiul ziarului Scânteia. Avea o deosebită dragoste pentru semeni astfel nu s-ar explica compozițiile de după 1985. În anul 1986: participă la Concursul Melodii '85 unde primește premiul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist pentru melodia Vreau să dansez. Anul 1987 îl remarcă la concursul Melodii '86, concursul de dans de la Costinești, festivalul de muzică ușoară de la Mamaia.

Primește la acestea titlul de laureat și un premiu: la concursul Melodii '86 pentru melodia Dacă aș fi o rădăcină - laureat; la concursul de dans de la Costinești pentru melodia Te voi iubi - primește o mențiune, la festivalul de muzică ușoară de la Mamaia este laureat pentru melodia Ce mult te-am iubit. În anul 1988 participă la Concursul cântecului politic pentru tineret unde obține premiul C.C.E.S pentru melodia Pentru oameni pe pământ.

A știut să aleagă colaboratorii, interpreții, textierii astfel încât activitatea în domeniul muzical, al orchestrației, managementul unor instituții de spectacol a demonstrat capacitatea de a scoate aceste instituții la luminile rampei. După Revoluția din decembrie 1989 activitatea compozitorului este prolifică, din aceste considerente o menționăm după cărți importante despre muzica românească, dicționare, evocări s.a.m.d. Este autor a peste 500 de lucrări muzicale păstrate în cardex-ul Radiodifuziunii și Televiziunii Naționale, înregistrate la UCMR-ADA; în anul 1992 obține Premiul III la secțiunea Șlagăre la Festivalul național de Muzică Ușoară Mamaia pentru melodia Să nu vii iar să mă cauți.

Autor de spectacole, a inițiat în 2001 Festivalul pentru copii Mamaia copiilor. Ca autor de lucrări pentru copii amintesc: Albă ca zăpada, Scufița roșie, Mica sirenă, Ali Baba și cei 40 de hoți, etc. A compus muzică pentru spectacole radiofonice: Franțuzitele, O soacră, Licoarea fermecată, Pădurea albastră, Dănilă Prepeleac etc., fascinând ascultătorii. De asemenea a asigurat direcția muzicală a serialului Antologia umorului românesc produs de TVR. Discografia este impresionantă: Ileana Șipoteanu (Cântece creștine, Ce mult te-am iubit, S-o luăm de lanceput, Iubire trădată, Refrene de iubire); Dumitru Lupu (Vocile lor); Alexandru Jula (Iubire târzie, Cântați cu bunicu'); Dumitrana-Teodora Lupu - fiica compozitorului (Dumitrana, Ce mult îmi place... muzica!, Cornuleț cu lapte); The best romanian music collection (2006); 80 de ani de muzică în 80 de ani de radio (2008); Anotimpul șlagărelor (Electrecord 2007 - volumul 1, 2008 - volumul 2);

Cântece de aur (Roton 2008 - volumul 2, 2009 - volumul 3); The best of Dumitru Lupu (Ovomusic 2009 - Revista Felicia); Toate florile din lume (Electrecord 2009 - Jurnalul Național). Participări pe albumele interpreților: Viorela Filip, Gabriel Dorobanțu, Alexandru Jula, Paul Surugiu (Fuego), Ovidiu Komornyk. De asemenea are Albume pentru copii (CD, casetă audio) etc. Menționăm și

șlagăre care nu pot fi uitate de generațiile noastre sau de tânăra generație: Hai vino iar în gara noastră mică, Sunt fericit, Ce mult te-am iubit, Mă-ntorc la tine mare albastră, Romantică femeie ș.a. Participă în juriu la diverse festivaluri naționale și internaționale, expertiza sa fiind importantă. La Festivaluri Naționale după cum urmează: Mamaia copiilor între 2000-2005, Aninoasă, între 2003-2007;

Flori de mai, între 2003- 2008; Vocile prieteniei 2004, Dans - 2005; Nufărul de aur 2005, Copiii cântă marea, între 2006-2008, Constelația necunoscută, între 2006-2008, Mini mega star 2006, Fulg de nea 2007, Bâtca, între 2007-2010, Așchiuță între 2007-2010, Cerbul copiilor 2010, Mamaia copiilor 2010. La Festivaluri Internaționale 2004-2006: Aurora boreală - Ruse - Bulgaria - 2004; Silver Yantra - Veloko - Târnovo - Bulgaria - 2005; Fețe de prieteni - Cahul - Republica Moldova - 2006; Barza de cristal - Cahul - Republica Moldova - 2006. În muzica pentru film îl regăsim compozitor în: Călătorie de neuitat - 1989; Singuri de revelion - 2004; Mulineta roșie - 2005; Păcală se întoarce - 2006; Călătorie de neuitat - 2006; Peștele verde - 2006;

Pădurea albastră - 2007; Trupa de show - 2008; Amintiri din epoca de aur - 2009; Dramaticus - 2009; Criza S.R.L. - 2010; Iubire elenă - 2010. Nu putem încheia acest articol fără a-i menționa cărțile publicate: Melodii pentru copii - 2002; Aspecte ale educării muzicalității - 2007; Muzica în domeniul culturii scenice - 2007; Pădurea albastră - 2007; Albumul meu cu melodii - 2016. Este menționat în: Lexiconul compozitorilor români, 2002;

Who is Who Enciclopedia personalităților (ediția a 3-a); Istoria municipiului Pitești de Petre Popa, Paul Dicu, Silvestru Voinescu - 1988; Meridianele cântecului de Daniela Caraman Fotea 1989; Fantasio 40 monografie de Jean Badea - 1998; Presă și teatru în Dobrogea de Aurelia Lăpușan - 2001; Alternative pop dance de Daniela Caraman Fotea, Titus Andrei - 2003; Teatrul Al. Davila Pitești - 60 de ani de existență de Sebastian Tudor - 2008; Municipiul Giurgiu, Compendiu monografic de Constantin Enache - 2005; Ion Vodă cel...cumplit de Octavian Iordăchescu - 2007;

L-a așteptat pe Moliere în gară..., 55 de ani în slujba teatrului românesc, de Constantin Dinischiotu - 2002; Doar atât mi-am amintit, de Horia Moculescu - 2011; Revista UCMR Actualitatea muzicală (Portret componistic, recenzii etc.). Închei aceste rânduri cu o lacrimă pentru un mare compozitor român și o mare personalitate din orașul de la Dunăre, Giurgiu. N.B. Legea 190 din 2018, la articolul 7, menționează că activitatea jurnalistică este exonerată de la unele prevederi ale Regulamentului GDPR, dacă se păstrează un echilibru între libertatea de exprimare și protecția datelor cu caracter personal.

Prof. univ. dr. Ștefan Păun